

ยุคคาวางากุระ

鎌倉時代

ราชวงศ์ญี่ปุ่น

คำนำ

ยุคคามากูระ (ค.ศ. 1185–1333) ถือเป็นช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในประวัติศาสตร์ญี่ปุ่น โดยมีลักษณะเด่นคือการเริ่มต้นของการปกครองระบบศักดินาที่จักรพรรดิยังคงดำรงสถานะในนาม แต่มีรัฐบาลทหารที่เรียกว่า คะมะกูระ บะกุฟุ เป็นศูนย์กลางอำนาจแท้จริง โดยมีโชกุนเป็นผู้กุมอำนาจทั้งทางการเมืองและการทหาร นับเป็นจุดเริ่มต้นของยุคสมัยที่ชนชั้นนักรบหรือชาบูไรมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น

ยุคนี้ยังเป็นช่วงที่ญี่ปุ่นต้องเผชิญหน้ากับการรุกรานครั้งใหญ่จากกองทัพมองโกลภายใต้การนำของกุบไลข่าน ซึ่งแม้จะล้มเหลวในการโจมตีเนื่องจากภัยธรรมชาติและการป้องกันที่เข้มแข็ง แต่เหตุการณ์เหล่านี้ก็ส่งผลกระทบต่อความอ่อนแอของรัฐบาลทหารกะมะกูระ และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในเวลาต่อมา

ในด้านวัฒนธรรม ยุคคามากูระได้สร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัวให้กับศิลปะและวรรณกรรมของญี่ปุ่น ศิลปกรรมในยุคนี้สะท้อนความเรียบง่ายและความเป็นจริงที่หนักแน่น โดยมีปฏิกิริยากรรมและงานศิลปะที่ทรงพลัง ส่วนวรรณกรรมมีผลงานอันทรงคุณค่าอย่าง เฮเคะ โมโนงาตาริ และบทเรียงความสำคัญ เช่น โฮโจกิ และ สึเรชูเรงูชะ ซึ่งยังคงเป็นที่นิยมและมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้คนในยุคต่อมา

นอกจากนี้ ศาสนาเซนที่ได้รับอิทธิพลจากจีน และพุทธศาสนาแบบคามากูระซึ่งเผยแพร่โดยพระเถระที่มีชื่อเสียง เช่น โฮเน็น ชินรัน และนิชิเรน ก็เป็นอีกหนึ่งรากฐานสำคัญที่หล่อหลอมจิตวิญญาณของชนชั้นนักรบในยุคนี้

หนังสือเล่มนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะพาผู้อ่านเดินทางย้อนกลับไปสัมผัสกับยุคคามากูระที่เต็มไปด้วยเรื่องราวแห่งการต่อสู้ การเปลี่ยนแปลง และการสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจถึงรากฐานทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของญี่ปุ่นที่ยังคงหลงเหลือและสะท้อนผ่านสังคมในปัจจุบัน.

คาบสมุทร

จักรพรรดิโกะ-โทบะ	9
จักรพรรดิสึจิมิกาโตะ	14
จักรพรรดิจุนโตกุ	17
จักรพรรดิชูเกียว	20
จักรพรรดิโกะ-โฮริกาว่า	23
จักรพรรดิชิโจ	26
จักรพรรดิโกะ-ซางะ	29
จักรพรรดิโกะ-ฟุกะกุซะ	33
จักรพรรดิคะเมะยะมะ	36
จักรพรรดิโกะ-อูตะ (Emperor Go-Uda)	39
จักรพรรดิฟูชิมิ	42
จักรพรรดิโกะ-ฟูชิมิ	45
จักรพรรดิโกะ-นิโจ	48
จักรพรรดิฮานาโชนะ	51
จักรพรรดิโกะไดโจ	54

ยุคคามางุระ (ค.ศ. 1185 - 1333) เป็นหนึ่งในช่วงเวลาที่สำคัญของประวัติศาสตร์ญี่ปุ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงทางการปกครองจากระบบศักดินาแบบเก่ามาสู่การปกครองแบบทหาร โดยมีโชกุนเป็นผู้ควบคุมอำนาจแทนจักรพรรดิ ซึ่งเป็นการเริ่มต้นของรัฐบาลทหารที่เรียกว่า "คะมะกุระบะกุฟุ" หรือ "คะมะกุระโชกุนาต" ที่มีศูนย์กลางการปกครองอยู่ที่เมืองคามางุระ

การรุกรานของมองโกล

หนึ่งในเหตุการณ์สำคัญในยุคนี้คือการรุกรานของมองโกลภายใต้การนำของกุบไลข่าน ในสมัยราชวงศ์หยวน ซึ่งมีการโจมตีญี่ปุ่นสองครั้งในปี ค.ศ. 1274 และ 1281 แม้กองทัพมองโกลจะมีจำนวนมากและมีกำลังรบที่แข็งแกร่ง แต่การโจมตีไม่สำเร็จ เนื่องจากปัจจัยหลายอย่าง รวมถึงสภาพอากาศที่ไม่เป็นใจ (พายุไต้ฝุ่น) ซึ่งช่วยปกป้องญี่ปุ่นจากการรุกรานในครั้งนั้น ทำให้ญี่ปุ่นสามารถรักษาอำนาจและปกป้องแผ่นดินจากมองโกลได้

การเสื่อมอำนาจของรัฐบาลทหารคัมมูระ

ถึงแม้ญี่ปุ่นจะรอดพ้นจากการรุกรานในครั้งนั้น แต่สงครามและความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการป้องกันการรุกรานได้สร้างความอ่อนแอให้กับรัฐบาลทหารคัมมูระ ซึ่งทำให้เกิดการเสื่อมสภาพของอำนาจการควบคุมจากรัฐบาลกลาง โดยเฉพาะการควบคุมชนชั้นนักรบ